

saa krævede Skat af disse Virksomheder. Det vilde være saa meget mere forsvarligt, som der jo ikke saaledes som ved Aktietelskaber kunde blive Tale om en Dobbeltbeskatning, idet det Beløb, som den paagældende Virksomhed maatte afgive i Skat til den Kommune, hvor Virksomheden drives, og som paa saa mange Maader har Udgifter ved Virksomhedens Drift, jo ganske simpelt vilde blive at afdrage i det Beløb, der ellers kom til Fordeling mellem Parthaverne, og disse svare jo atter Skat i Forhold til det Beløb, de faa udbetalt som Fortjeneste af den paagældende Virksomhed. Der vilde altsaa ikke paa nogen Maade kunne blive Tale om en Dobbeltbeskatning. Der vilde derfor, rationelt set, ikke være det mindste i Vejen for at inddrage disse Virksomheder under den kommunale Beskatning, men som sagt, jeg har siddet længe nok som Deltager i Forhandlingen om kommunale Skattelove til at vide, at det vilde være ganske unyttigt at gøre et saadant Forsøg. Hvad jeg mente, da jeg første Gang havde Ordet, med at anbefale nogen Forsigtighed med Fritagelse for Skat, var kun dette, at anbefale, at man drog Omsorg for, at ikke denne Fritagelse kunde misbruges af saadanne Forbrugs- eller Produktionsforeninger, som ligge aldeles uden for det, som der her tales om og tilsigtes, nemlig at holde en beskyttende Haand navnlig over Andelsslagterier og Andelsmejerier. Det var det, jeg mente, at man vel skulde vogte sig for, at der ikke i Ly af denne Skattefrihed kunde etableres helt andre kooperative Produktionsvirksomheder eller Andelsvirksomheder, der ikke have nogen som helst berettiget Adkomst til at være skattefri.

Den fungerende Indenrigsminister (Alberti): Siden jeg sidst havde Ordet, er der fra forskellige ærede Medlemmers Side fremsat en Række Bemærkninger, som jeg ønsker at besvare, saa vidt muligt i al Korthed. — Det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) havde forskellige Bemærkninger til nogle af de Paragraffer i Lovforslaget, som under en Række af Behandlinger og en Række af Rigsdagsamlinger ere gaaede uanstastede gennem begge Rigsdagens Ting, ogsaa i den Tid, det ærede Medlem selv har haft Sæde her i Salen. Jeg skal kun ganske kort komme ind paa disse Bemærkninger og lignende Bemærkninger fra andre ærede Medlemmer, idet jeg skal minde om, at de Paragraffer, som i en Række af Rigsdagsamlinger ere gaaede uanstastede gennem

Forhandlingerne, atter og atter have været Genstand for Overvejelse i begge Rigsdagens Ting, saa at det synes mig noget vel sent nu paa et af Sagens forhaabentlig sidste Stadier at ville begynde at trevle disse Paragraffer op og gøre dem til Genstand for en større eller mindre Grad af Undersøgelse med Hensyn til Bestemmelsernes Motivering og Berettigelse. Der er en anden Række af Paragraffer, hvorom nogen lignende gælder. Det er de Paragraffer, som særlig skyldte Skattekommissionen for forrige Aar deres Tilblivelse, idet disse Paragraffer ere komne til Veje igennem en meget indgaaende og meget vanskelig Forhandling, saa at jeg absolut ikke tror, at man gavner det hele Lovarbejdes Fremme, naar man nu, efter at disse Paragraffer i forrige Rigsdagssamling have uantastet passeret gennem Folketinget, vil begynde at forandre om paa dem igen. Imidlertid staar det jo selvfølgelig det høje Ting frit for at foretage de Forandringer, som det maatte finde rigtigt.

Med disse forudskikkede Bemærkninger skal jeg altsaa nævne, at det ærede Medlem for Nørresundby mente, at § 15 ikke vilde være heldig, hvis den kom til at gælde i det Tilfælde, hvor en Samling af Forbrugsforeninger købte en Tobaksfabrik. Jeg skal tillade mig at nævne, at Forslagets § 15 kun fritager Forbrugsforeninger for Skat, for saa vidt de indskrænke deres Omsætning til Medlemmer, og hvis de gøre det, ser jeg ikke, hvorfor den ene Virksomhed skulde være mindre egnet til Skattefrihed end den anden. Det ærede Medlem ansaa det for tvivlsomt, om det var rigtigt, at Produktionsforeninger skulde være fri for Skat. Ja, det er jo et Spørgsmaal, som der kan være, og som der i Aarenes Løb har været meget forskellige Meninger om, og igennem Forhandlinger, der have været førte, allerede før Skattereforment kom til at foreligge, navnlig i forskellige Udvalg, er det med stor Møjsommelighed lykkedes at finde Enighed i begge Ting om den Affattelse, der nu foreligger, eller i alt Fald en Affattelse, der giver den samme Mening. Naar man fra dette Tings Side har foretaget dette møjsommelige Arbejde for at finde en Affattelse, som kunde slippe igennem, har det netop været, fordi man i alt Fald i de Aar ubetinget her i dette Tings Flertal mente, at disse forskellige Arter af Foreninger skulde og burde efter hele deres Beskaffenhed være skattefri. Vil man nu tage dette Spørgsmaal op til en fornyet Undersøgelse, kan man naturligvis gøre